

PR' JEZER

Časopis za občino Jezersko

Lokalna novica
je kraljica

XVI - ISSN 1854-7583
Junij 2022

Številka 2

Drage Jezerjanke in dragi Jezerjani!

Šolsko leto se je zaključilo in pred nami je poletje s tako težko pričakovanimi počitnicami in dopusti. Pet jezerskih devetošolcev se podaja na različne poti, vsak svojim izzivom naproti. Pred nami je vrhunec hribovske in turistične sezone, pa tudi kratko obdobje intenzivne rasti, ko bomo kmetje lovili lepe dni za spravilo sena in ko v vrtovih in zelenicah nikakor ne ujamemo pravega ritma z rastjo trave in plevela. To obdobje prinese tudi največje obremenitve naše doline. V hribih in na cesti to običajno pomeni tudi večje število nesreč in reševalnih intervencij, v dolini pa precej več življenja in različnega dogajanja. Vse to in še mnogo več nam prinaša sleherno poletje. Kako smo se nanj pripravili letos, pa vam na kratko predstavim v naslednjih vrsticah.

Ko pregledujem seznam odprtih projektov in investicij v letošnjem letu, se kot rdeča nit naših aktivnosti kaže skrb za okolje in izboljševanje pogojev bivanja v naši dolini. Mnogi obiski tradicionalne spomladanske očiščevalne akcije kaže visoko zavedanje pomena čistega in urejenega okolja za veliko večino Jezerjank in Jezerjanov, ki ga vsakodnevno utrjujemo z natančnim ločevanjem in zbiranjem odpadkov v zbirnem centru na Remontu. Vedno manj smeti je tudi na javnih mestih, kjer smo pred leti odstranili smetnjake. Prav v teh dneh prenavljamo tudi ekološki otok ob ravnski cerkvi. Vse to so majhni, a pomembni koraki na naši skupni poti k »zero waste« ali družbi brez odpadkov. Druga skrb je zdrava pitna voda. Po uvedbi UV filtracije namesto kloriranja smo letos obnovili dva zelo stara odseka vodovoda vključno s hišnimi priključki pri cerkvi sv. Andreja in v Centru.

Precej izzivov imamo tudi z vodo, ki ne teče po ceveh, ampak po mnogih vodotokih. Koncesionar, ki je po pooblastilu države dolžen skrbeti za to področje, v letošnjem letu obljublja dela na Žmitkovem in Jenkovem grabnu ter v Reki nad Kanonirjem. Sami se bomo lotili sanacije zaščitne pregrade v Skodovneku. Skupaj z družbo Slovenski državni gozdovi se lotevamo prenove Julnovega mostu. Zaradi izjemnih podražitev smo se odločili, da projekt razdelimo na dve fazi. Letos bomo obnovili nosilne stebre in uredili talni prag pod njimi, naslednje leto pa še nosilne traverze in leseno konstrukcijo. SIDG je pred kratkim v isti dolini zaključil tudi zelo zahteven in atraktiven projekt izgradnje prve faze gozdne ceste Podstoržič–Robce.

Po daljšem času so bili na Jezerskem zelo aktivni asfalterji. Temeljite obnove in asfaltne preplastitve so bili deležni kar trije odseki občinskih cest na širšem območju zaselka Bajte. Prva je cesta čez Gaštej, ki je na asfalt čakala že desetletja. Drugi odsek je na vstopu v dolino Komatevra med Barakami in klancem pod kamnolomom lehnjaka. Največja sprememba pa je popolna rekonstrukcija uvoza iz občinske na regionalno cesto pri Hudinu nasproti avtobusne postaje. Obstoječi priključek je bil zaradi nepreglednosti namreč izjemno nevaren. Poleg spremembe poteka ceste je bil sočasno urejen tudi vkop elektrike in javne razsvetljave v tla, vključno s podbojem pod regionalno cesto. V zadnjem času se je in se bo precej dogajalo tudi na regionalni cesti Jezerski vrh–Preddvor. Zaključena je rekonstrukcija t. i. prve ride, obenem se začnejo temeljita obnovitvena dela nad Arnežem, ki bodo zaznamovala poletne vožnje skozi dolino Kokre.

Župan Andrej Karničar / Foto: Gorazd Kavčič

Največja rak rana naše doline ostajajo neurejena parkirišča. Že lani sem napovedoval omejevanje nekontroliranega dostopa z avtomobili v dolino Ravenske Kočne. Lansko jesen smo potem uspeli urediti nova parkirišča Pod Turni, do začetka sezone pa bo nasproti lovskega doma končno stala tudi zapornica. Vstop v dolino bo odslej mogoč za omejeno število vozil. Obiskovalci bodo za vstop v dolino odšteli 10 evrov, za domačine bo vstop na podlagi izpolnjene prijave še vedno brezplačen. O vseh podrobnostih vas bomo sproti obširno informirali. Domačine in obiskovalce pa že sedaj prosim za obilico razumevanja in potrpežljivosti, saj bodo omenjeni ukrepi za ohranjanje našega okolja od nas zahtevali tudi nekaj odrekanih in sprememb naših navad. Za lažji dostop v dolino Ravenske Kočne bomo ob konicah postopoma uvajali tudi linijski prevoz na relaciji Planšarsko jezero–Pod Turni–Ravenska Kočna. Za boljše in manj obremenjujočo mobilnost nadaljujemo tudi projekt dnevnih javnih prevozov okrog Kamniško-Savinjskih Alp, ki ga lahko uporabljamo tako domačini kot tudi vsi naši obiskovalci. Urnik prevozov, lokacije postajališč in vsi drugi podatki so objavljeni na spletnih straneh vseh turistično-informativnih centrov združenja KSA. Turistična in gorniška sezona sta že v polnem teku. Prehodi čez severne stene so presenetljivo kopni, odprti sta obe planinski postojanki. Lansko jesen je lepo zaživel projekt skrbnikov planinskih poti, tako da upravičeno računamo, da bomo zakorakali po lepo urejenih in označenih poteh. Tudi letos nadaljujemo bogat etnološko obarvan poletni program dogajanja v naši dolini pod prepoznavnim sloganom Jezerska štorija, ki je letos obogaten s pestrim programom sobotnih prireditev in filmskih večerov v Županovem kotu ali dvorani Korotan v primeru slabega vremena. Letos se bo Jezersko kot prva gorniška vas v Sloveniji predstavilo tudi v Slovenskem planinskem muzeju v Mojstrani.

Iskrene čestitke ob dnevu državnosti in obenem povabilo na slovesnost, ki bo v počastitev osamosvojitve tradicionalno na Jezerskem vrhu v soboto, 2. julija, ob 11. uri. Želim vam lepe počitnice, miren dopust in uspešno poletno sezono! Srečno!

Vaš župan Andrej Karničar

Župan sprejel devetošolce

Župan Andrej Karničar je na občini pripravil sprejem oziroma krajše srečanje za Jezerjane, ki letos zaključujejo devetletko in bodo jeseni sedli v srednješolske klopi.

ALENKA BRUN

Vabilu so se odzvali štirje od petih, opravičil se je Kristjan Podrekar. Vsi prihajajo z Zgornjega Jezerskega. Trije so bili v preddvorski osnovni šoli sošolci v 9. a (Eva Karničar, Jurij Rupar, Milan Smrtnik), dva pa sta obiskovala 9. b (Kristjan Podrekar in Andreja Resman).

Župan jim je čestital ob zaključku in jih na novo pot izobraževanja pospremil z nekaj spodbudnimi besedami ter tudi z mislijo, naj bodo vedno ponosni na svoje korenine, na to, da so Jezerjani, pa tudi Slovenci, Evropejci.

Letos so devetošolci kot spomin na zaključek osnovne šole iz njegovih rok dobili knjigo Jezerska kronika, čeprav župan Karničar ne dvomi, da jo večina že pozna.

ZGOVORNI IN RESNI ZA SVOJA LETA

Ko Evo Karničar povprašamo, kakšen poklic bi si izbrala danes, resno odgovori, da bi bila pilotka helikopterja. Sicer pa ima do končne odločitve, kaj bi želela početi v življenju, še nekaj časa, meni. Sedaj bo nadaljevala na strokovni gimnaziji v Naklem. V šolskem letu bo sta-

Obvestilo

Rok za oddajo vlog na Javna razpisa za dodelitev pomoči za ohranjanje in spodbujanje razvoja kmetijstva in podeželja v občini Jezersko v letu 2022 ter dodelitev pomoči za spodbujanje razvoja malega gospodarstva v občini Jezersko v letu 2022 je 30. 6. 2022. Vse informacije o razpisih so dostopne tukaj: <https://jezersko.si/objave/58>. Občinska uprava

Jurij Rupar, Milan Smrtnik, Eva Karničar in Andreja Resman v družbi župana Andreja Karničarja / Foto: Alenka Brun

novala v dijaškem domu v Kranju, tako bo lažje tudi hodila na treninge. Ostaja namreč zvesta teku na smučeh, ki ga trenira že slabih osem let.

Andreja Resman se bo vpisala na ekonomsko srednjo šolo v Radovljici. Tudi ona bo med šolskim letom bivala v dijaškem domu, a na Bledu. Pravi, da se je za Radovljico odločila, ker sta jo sam kraj in šola res prepričala. V nadaljevanju se vidi v policiji.

Milan Smrtnik odhaja v Postojno, na Srednjo gozdarsko in lesarsko šolo Postojna. In če ne bo zaposlen doma, bo gozdar. Izvemo, da gre že sedaj z veseljem v »gmanjno«. Razmišljal pa je tudi o tem, da bi se

izučil za mehanika kmetijskih in delovnih strojev. Po eni strani ga to veseli, po drugi pa bi mu prišlo prav čisto iz praktičnih razlogov: ko bi se kaj pokvarilo, bi znal popraviti. Tudi on bo nastanjen v Postojni.

Dnevno pa se bo v Škofjo Loko vozil Jurij Rupar. Najprej želi pridobiti srednješolsko izobrazbo strojnega tehnika, razmišlja pa tudi o študiju strojništva. Inženirjev te stroke, kolikor ve, primanjkuje, tako da da bi verjetno takoj dobil službo. Bo pa videl, kako bo, ko bo zaključil srednjo šolo.

Zanimalo nas je še, ali bodo kaj pogrešali osnovnošolske klopi. Strinjali so se, da niti ne, mogoče le prijatelje.

Tradicionalna slovesnost na Jezerskem vrhu

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Kranj in Policijsko veteransko društvo Sever Gorenjska v sodelovanju z Občino Jezersko ob državnem prazniku, dnevu državnosti, ponovno organizirata spominsko prireditev na Jezerskem vrhu. Potekala bo 2. julija ob 11. uri. Vljudno vabljeni.

Pr' jezer je priloga časopisa **Gorenjski Glas**

PR' JEZER (ISSN 1854-7583) je priloga Gorenjskega glasa o občini Jezersko. Prilogo pripravlja Gorenjski glas, d. o. o., Kranj, Nazorjeva ulica 1, Kranj, urednica Alenka Brun, odgovorna urednica Marija Volčjak, telefon 04/201 42 00, e-pošta: info@g-glas.si, oblikovanje Matjaž Švab, priprava za tisk Gorenjski glas, d. o. o., Kranj, tisk CC consulting center, d. o. o., Kranj, distribucija Pošta Slovenije, d. o. o. Pr' Jezer, št. 2, je priloga 50. številke Gorenjskega glasa, izšla je 24. junija 2022 v nakladi 410 izvodov, prejmejo jo vsa gospodinjstva v občini Jezersko. Občina Jezersko, Zg. Jezersko 65, Zg. Jezersko. Na naslovnici: Zaljubljena polžka/ Foto: Gorazd Kavčič

Filmski poklon gorski lepotici Češki koči

Gorski lepotici, eni najstarejših in še vedno v prvotni obliki ohranjenih planinskih koč na Slovenskem, Češki koči na Spodnjih Ravneh so se poklonili z upodobitvijo njene zgodbe in zgodbe češko-slovenskega prijateljstva na filmski trak.

ALENKA BRUN

Dvorana Korotan je gostila premiero dokumentarnega filma Češka kočica in češko-slovensko sodelovanje konec letošnjega marca. Dan prej je film doživel predpremiero v Ljubljani, in sicer na Gospodarskem razstavišču v sklopu sejma Alpe-Adria. Občinstvo ga je izjemno dobro sprejelo, tudi na Jezerskem, kjer sta nekaj besed pred filmom povedala župan Andrej Karničar, ki v filmu tudi nastopa, in predsednik Planinske zveze Slovenije Jože Rovan. Župan ni skrival veselja in je odkrito priznal, da je ganjen, da so se ljudje premiere udeležili v tako velikem številu.

Julijske in Kamniško-Savinjske Alpe so bile priljubljen cilj čeških planincev, zato so leta 1897 v Pragi ustanovili svoje društvo, podružnico takratnega Slovenskega planinskega društva (SPD). S tem so povezave med slovenskimi in češkimi planinci postale še tesnejše. Leta 1900 je češka podružnica zgradila Češko kočico, ki je vse do danes najvidnejši pomnik tega sodelovanja. Dokumentarno-igrani film Češka kočica in češko-slovensko sodelovanje prikazuje to sodelovanje vse od ustanovitve češke podružnice SPD do praznovanja 120-letnice Češke kočice na Spodnjih Ravneh. Film je nastal po zamisli predsednika češke podružnice SPD – 2017 Ladislava Jiráskaa, publicista, urednika in zbiralca zgodovinskega gradiva ter

Župan Andrej Karničar je Ladislavu Jirásku podelil priznanje župana za njegov izjemni prispevek pri oživljanju in ohranjanju sodelovanja med češkimi in jezerskimi planinci ter promocijo Češke kočice tako pri nas kot tudi na Češkem. / Foto: Alenka Brun

velikega prijatelja Slovenije, ki se podpisuje tako pod režijo in scenarij kot tudi pod komentar. V filmu, ki se ga avtor loteva zelo kronološko, je nekaj prizorov zaigranih, predstavljenih je veliko izvirnih dokumentov in predmetov iz obdobja med letoma 1898 in 1914, vključeni pa so tudi arhivski posnetki iz zadnjih desetletij.

Ladislav Jirásko je Jezersko prvič obiskal že konec 70-ih let prejšnjega stoletja. Od leta 2015 pa še večkrat, prav z namenom, da pridobi čim več gradiva za svoj film. V njegovem arhivu so se tako začeli nabirati zgodovinski dokumenti, razglednice, pisma, objavljeni članki ... Že od začetka so ga namreč v čudovitih slovenskih gorah zanimale tudi zgodovinske povezave med češkimi in slovenskimi planinci.

Avgusta 2019 so posneli prve kadre Kamniško-Savinjskih Alp, a je novi koronavirus ohromil življenje in zaustavil se je tudi omenjeni projekt. Predlani so posneli še zadnje kadre igranih prizorov in dokončali montažo zbranega gradiva, luč sveta pa je film slavnostno ugledal letos.

Občinstvo v dvorani se je z dolgim in bučnim aplavzom zahvalilo prav vsem ustvarjalcem in sodelujočim v filmu, podpornikom projekta in sponzorjem, z velikim odobravanjem pa je pozdravilo tudi vrhunec večera, ko je župan Andrej Karničar Ladislavu Jirásku podelil priznanje župana za njegov izjemni prispevek pri oživljanju in ohranjanju sodelovanja med češkimi in jezerskimi planinci ter promocijo Češke kočice tako pri nas kot tudi na Češkem. Režiser se je zahvalil za čast, ki so mu jo izkazali na Jezerskem, v upanju, da se bo sodelovanje ohranilo in le še okrepilo.

Razstava v Mojstrani

Slovenski planinski muzej v Mojstrani (na fotografiji) bo od 1. julija pa vse do 15. septembra letos gostil fotografsko razstavo z naslovom Jezersko, prva gorniška vas v Sloveniji. Poleg fotografij bo na ogled postavljenih še nekaj eksponatov. Razstava bo odprta v času obratovanja muzeja, bo pa muzej najverjetneje gostil tudi štiri tematske delavnice. Več o njih bo znano po uradnem odprtju razstave. Spletna stran muzeja: www.planinskimuzej.si.

A. B. / Foto: T. D.

Bajte so dobile nov uvoz na glavno cesto

V Občini Jezersko urejajo ceste. Na širšem območju Spodnjega Jezerskega so bili kar trije odseki občinskih cest deležni obnove in asfaltne preplastitve.

ALENKA BRUN

Da so po daljšem času na Jezerskem zelo aktivni asfalterji, lahko (tako kot ugotavljajo na občini) pove vsak, ki se v tem času vozi v Kranj ali pa čez Jezerski vrh v Železno Kaplo, kjer zaključujejo dela na t. i. prvi ridi v smeri prelaza Jezerski vrh. Dela so zajemala sanacijo plazanja z globoko temeljeno kamnito zložbo in rekonstrukcijo ceste z odvoznjavanjem v skupni dolžini 133 metrov, dela naj bi zaključili konec junija letos. Investitor je Direkcija Republike Slovenije za infrastrukturo (DRSI).

V zaselku Bajte pa so pred kratkim zaključili asfaltiranje novega uvoza na regionalno cesto, ker je bil obstoječi izjemno nepregleden in nevaren. »V tem sklopu so bili odstranjeni električni drogovi in elektrika vkopana v zemljo, vključno s podbojem pod regionalno cesto. Investicija je znašala okoli 34 tisoč evrov,« povedo na občini. Izvemo, da je imel projekt že dolgo brado, letos pa so ga uspeli realizirati.

V tem času so v občini preplastili še dve cesti: ena gre čez Gaštej, druga je na začetku doline Komatevre. Asfaltiranje ceste čez Gaštej je bilo načrtovano že dolgo. Na novo asfaltirana cesta je pri-

Prizor je z asfaltiranja t. i. prve ride na cesti proti Jezerskemu vrhu. / Foto: Gorazd Kavčič

dobitev za vse prebivalce v tem koncu, v preteklosti je tudi že večkrat zelo dobro služila kot obvozna cesta. Cesta na začetku doline v Komatevru pa je obremenjena predvsem v smislu prometa, ki tu poteka zaradi proizvodnje lesa. »Prebivalci so bili obremenjeni tudi zaradi prahu, ki se je dvigal, in občasno je bilo stanje tu nevdržno.« Obnova obeh cest kot omenjeni novi uvoz so občinski projekti, investicija v obe cesti pa je znašala slabih sto tisoč evrov. Na občini še razložijo, da je bil denar za cestne izboljšave na širšem območju zaselka Bajte

zagotovljen že v lanskem proračunu in bi projekte lahko izpeljali v drugi polovici lanskega leta, če jih ne bi prehitel sneg. Tako se je denar prenesel v letošnje leto in so projekte realizirali letos. Pred dobrim tednom dni pa so začeli še dela na parkirišču Pod Turni, kjer bo odslej zapornica za vstop v dolino Ravenske Kočne. Postavili jo bodo nasproti Lovskega doma, z začetkom julija naj bi začela delovati in parkiranje bo postalo plačljivo – razen izjem, o katerih lahko tudi preberite v tokratni prilogi Pr' Jezzer.

V dolino Ravenske Kočne odslej z dovolilnico

MOJCA MARKIČ, OBČINSKA UPRAVA

Občina Jezersko bo z namenom umirjanja prometa v dolini Ravenske Kočne pri lovskem domu Pod Turni postavila zapornico, mimo katere se boste lahko peljali le s plačilom parkirnine oziroma z dovolilnico, do katere pa bodo upravičeni občani občine Jezersko.

Upravičencu se izda ena dovolilnica, vezana na eno vozilo. Sistem bo deloval na način branja registrskih tablic. Opozarjamo, da je dovolilnica neprenosljiva, njena zloraba pa se kaznuje z globo. Dovolilnica se izda za vozilo, ki je v lasti ali uporabi občana na podlagi sklenjene pogodbe, pogodbe o lizingu, o po-

slovnem najemu ali v uporabi občana, ki je vpisan v prometnem dovoljenju vozila. Do dovolilnice so posebej upravičeni lastniki nepremičnin, planinskih koč in ostali upravičenci, ki jih določa Odlok o ureditvi mirujočega prometa v občini Jezersko. Vsem upravičencem se dovolilnica izda brezplačno na podlagi pisne vloge, ki jo vlagatelj odda osebno, po pošti ali kot spletno vlogo na spletni strani Občine Jezersko. **Vloga za izdajo dovolilnice je na voljo na spletni strani www.jezersko.si v zavihku Vloge in obrazci.**

Za vse druge obiskovalce se parkirnina za parkirišče Ravenska Kočna plačuje celo leto. Cena dnevnega parkiranja je v

obdobju od prvega junija do 30. septembra deset evrov, v obdobju od 1. oktobra do 31. maja pa pet evrov. Parkirnina se plača z bančno kartico ali prek aplikacije. **Gotovinskega plačevanja ni.**

Parkirišče v dolini Ravenske Kočne bo odprto za sto vozil. To pomeni, da prehod imetnikov dovolilnice mimo zapornice v času, ko bo v dolini Ravenske Kočne že sto vozil, ne bo mogoč.

V času zimskih razmer se parkirišče Ravenska Kočna zapre in ne obratuje.

Parkiranje na parkirišču Pod Turni bo za zdaj brezplačno. Parkirnina se bo začela zaračunavati, ko bodo plačljiva vsa parkirišča v okolici Planšarskega jezera.

Gozdna cesta z veliko začetnico

Nedavno se je zaključila prva etapa enega najzahtevnejših gradbeno-gozdarskih projektov v zgodovini družbe Slovenski državni gozdovi (SiDG). Gre za izgradnjo novega odseka povezovalne gozdne ceste na predelu med Kozjim vrhom in Podstoržičem v dolžini skoraj dva kilometra. Slikovitosti cesti ne manjka.

ALENKA BRUN, TEKST IN FOTO

Prvi del gozdne ceste Kozji vrh–Podstoržič je bil zgrajen v dolžini 1997,30 metra. Dominik Pekošak, odgovorni projektant z oddelka za gozdno gradbeništvo na SiDG, na kratko oriše: »Projekt je sestavljen iz dveh delov, iz tehnološkega in gradbenega. Gradnja je trajala slabi dve leti. Bila je zelo zahtevna. Vmes so se zgodili plazovi, usadi in zadeve smo reševali s pomočjo geomehanikov, gradbincev. Tako da smo predvsem v sodelovanju z Zavodom za gozdove (ZGS) del trase morali tudi zamakniti.« Zaradi plazov, ki sta se zgodila zaradi slabih vremenskih razmer v juliju 2020 in maju 2021, je bilo območje namreč treba sanirati s prebojem trase ceste v vkop skalne-

ga terena ter zgraditi obcestne podporne in oporne zidove, še natančneje orišejo govorci ob odprtju ceste. Izvajalca del sta bila GG Bled in Nizke gradnje Celje. Namen ceste pa je, nadaljuje Pekošak, dvojen: »Da se Kozji vrh lahko odpre za gospodarjenje z gozdovi in območje postane dostopno za žičniško spravilo lesa; ter povezovalen, saj bo ta cesta – ko bo enkrat do konca zgrajena, nadomestila prvotno pod njo, ki je pozimi popolnoma neuporabna.« Istočasno se je Pekošak zahvalil tudi vsem prisotnim na odprtju in ostalim deležnikom, ki so sodelovali pri projektiranju in izgradnji prve etape gozdne ceste Kozji vrh–Podstoržič.

Več o zgodovini trase in njenem nastajanju je ob odprtju povedal Franček Kolbl, vodja odseka za gozdno tehniko in razvoj podeželja v Zavodu za gozdove Slovenije – Območna enota Kranj. Predvsem je bil vesel, da se je zadeva iz papirja dejansko prenesla v realnost in sedaj prometnico lahko umestijo v evidenco gozdnih cest, da začne služiti namenu.

Izvedemo, da so o tovrstni povezavi sicer razmišljali že leta 2008, vendar je takrat Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov RS od projekta odstopil. Istega leta je bil narejen elaborat ničelnice za cesto, katere dolžina je znašala 2350 metrov, prelomni pa je bil potem september 2018, ko je ZGS od novega upravljalca državnih gozdov SiDG prejel pobudo za izdelavo elaborata ničelnice, ki bi ničelnicu, načrtovano leta 2008, z odcepom osnovne ceste Podstoržič povezal z zaključkom načrtovane ničelnice. »Celotna trasa do ceste Robci bi znašala 3819 metrov,« razloži Kolbl. A ko je investitor začel pridobivati dokumentacijo za izdajo gradbenega dovoljenja, se je izkazalo, da potrebuje presojo vpliva na okolje. Tako se je odločil, da bo traso gradil v dveh etapah. Prva je Podstoržič–Kozji vrh; druga, v dolžini 1822 metrov, pa se je tudi že začela s strani Robcev in se bo z druge strani združila z delom, kjer se je prva etapa zaključila. Kolbl je še poudaril, da je ZGS gradnjo ceste spremljal, sodeloval s predstavniki investitorja in izvajalci del, zato da je cesta na koncu zgrajena v skladu z elaboratom ničelnice in naknadno utemeljenimi spremembami, ki smo jih že omenili. Pohvalil pa je tudi samo družbo SiDG, saj opazja, da odkar oni upravljajo državne gozdove, je bil v primerjavi s preteklostjo, narejen korak naprej.

»Imamo gozdne ceste in gozdne ceste z veliko začetnico – in ta je slednja. Predstavlja tudi največjo investicijo družbe od začetka do danes. Ko bo končana še druga etapa, bo to eden večjih gradbenih podvigov v slovenskem gozdarstvu v zadnjih desetih letih. Imamo sicer še nekaj primerov velikih projektov na Gorenjskem, ampak kot rečeno: v SiDG je to objekt brez primere,« je še dodal dr. Robert Robek, vodja oddelka za gozdno gradbeništvo na SiDG.

Da vse skupaj tako lepo napreduje, je bil vesel tudi župan Jezerskega Andrej Karničar, saj se na ta način kaže, da je SiDG dober, aktiven gospodar, upravljaavec gozdnega prostora. Za lokalno skupnost je to zagotovo pomemben projekt, izjemnega pomena pa je seveda tudi sodelovanje vseh deležnikov, je sklenil.

Delovna akcija pri partizanski bolnici Krtina

DUŠAN ŠEMROV, FOTO: ARHIV ZB NOB JEZERSKO

V petek, 3. junija, se nas je nekaj članov Krajevne organizacije ZB za ohranjanje vrednot NOB zbralo, da smo izpeljali delovno akcijo pri bolnici Krtina. Skupaj smo očistili pot, odstranili podrti drevesa, popravili ograjo ter vrata bolnice. Zahvaljujemo se LD Jezersko, ki je popravila mostove ter odstranila poškodovana drevesa, ki bi ob večjih neurjih lahko uničila bolnico. Vse občane pa vljudno vabimo k ogledu bolnice, da vidijo del naše zgodovine iz druge svetovne vojne.

Zgodbe poguma, naporov, drznosti in veselja

Gorski reševalci pri otrocih vzbujajo čudenje, strahospoštovanje in tudi hrepenenje, da bi jih posnemali.

IRMA K. ŠENK

FOTO: ARHIV GRS JEZERSKO

Oče Andrej Karničar je bil že več let oskrbnik Češke kočice, leta 1966 pa je z njim odšla tudi mamica Anica in seveda mi štirje otroci. Izidor in Luka sta z očetom popravljala poti, napravljala drva nad Štularjevo planino, si kmalu naprtala tudi krošnjo ... »Ta mala dva« sva se igrala okoli kočice, nabirala plezalske veščine na skalah naokoli, smučala po snegu v jami, se gugala na vejah borovcev, čakajoč na nosače iz doline ... Zaupano nama je bilo prav kmalu, da sva nesla malico v Štengce, pod Vratca, na Zg. Ravni. Ob večerih je oče pripovedoval zgodbe, tudi o nevarnostih hoje po naših gorah, o pomoči utrujenim, premočenim, o mejaših ... Kmalu smo že znali opazovati poti in vedeli, da se mora dober planinec v eni uri pokazati z Zg. Ravni ali iz Žrela. Postali smo opazovalci vremena, saj je oče vedno planincem pojasnjeval lokalno vremensko napoved, jih posvaril, še večkrat pa spodbudil. Signalne rakete in lajež psov so nas nemalokrat opozorili, da graničarji skrbno nadzirajo vsak prehod proti Vadinam in Savinjskemu sedlu. Neke pomladi je z daljnogledom opazil človeško postavo v Dolški škrbini.

Ko je priplezal do nje, sta razpadajoče truplo pokrivala le plašč in klobuk – oče je znal pripovedovati zelo doživeto. V mojem spominu ima pomembno mesto tudi zgodba, kako je v »gramingerju« leta 1963 nosil ponesrečenca iz razpotja na grebenu Kočice do Češke kočice. Imel je tak »muskul-fibr«, da nekaj dni ni mogel hoditi. Posebno mesto v kočici je predstavljala »reševalna soba«, s posebnim vonjem po sanitetnem materialu, z omarico z velikim znakom GRS in vratci, ki jih nismo smeli sami odpirati. Z nenavadnimi zgodbami, kot je bila tista, ko so gospodično, ki je v kopalkah zdrsnila na snegu pod Vratci, polili z arniko ... Pa kup konopljenih vrvi, razstavljen »mariner« in ročke, cepin, šopi klinov in težke vponke, »gurtne« ... Seveda so v kočico prihajali planinci, alpinisti, ki jih je posebej mamica vedno dodatno postregla, in tudi reševalci. Ti so s seboj nosili nenavadne zgodbe poguma, naporov, drznosti, veselja ob srečni vrnitvi iz hribov. Ob pripravah za gradnjo tovarne žičnice in obnovo Češke kočice so gorski reševalci tudi za nas otroke dobili imena, ki so nas po letu 1968 spremljala še dolgo. Jože Žvokelj, Lojze Smolej, Tine Jarc, Tone Langerholc, Stane Rotar ... izvjalci tudi elektrika-

skih, vodovodarskih, mizararskih del v – za prizidek povečani – Češki kočici. Prav v teh letih je postaja GRS Kranj izvedla veliko vajo v Grintovcu. Nihče od reševalcev ni vedel, da gre za vajo. Luka je tekel v dolino z obvestilom o nesreči. Javni telefon v vasi je bil pri Cenetovi Vidi. Luka se je vrnil v kočico. Spominjam se, da so merili čas, v katerem so reševalci iz Kranja prišli do kočice. Otvorjeni z opremo so odšli v steno, za vsemi pa še mamica, ki jim je potem pri Zdovniku pripravila žgance. Z Lukom sva takrat ostala v kočici za »oskrbnika«. Nekaj jesenskih tednov smo zaradi šole preživljali pri starih starših v Sibiriji, dokler se starša nista vrnila v dolino. Leta 1970 sta zaradi adaptacije ušla iz kočice šele proti koncu oktobra v hudi nevihti, ki se je sprevrgla v močno sneženje. V krošnji na očetovem hrbtu pa je polletni Drejc v škatli mirno spal. V Sibiriji se je Luka spoprijateljil z Milanom, Jakom, Danetom. Njihovo prijateljstvo je raslo tudi z zamrznjenim jezerom in drsalkami. Zaradi preživljanja počitnic v Češki kočici nam seveda gibanje v gorkem svetu ni delalo težav. Dvanajst let je imel Luka, Davo pa samo šest, ko smo sami v dobrih treh urah opravili s Kočico. Tako so predvsem najprej Lukove poti postajale vedno drznejše. Skrbna mami Anica je zato prosila Jožeta Žvoklja, da bi mladež malo bolj podučil, kako varno je hoditi po gorah. Jožu ni bilo težko zbrati jezerske mladine, sploh če je iz žepa potegnil še orglice. Leta 1974 se nas je pozimi več kot dvajset zbiralo v Korotanu na predavanjih, vedno pogosteje na pohodih, v Mlinarjevi peči, na kresovanju na Velikem vrhu. Odpravili smo se na Triglav, štirje že takrat po Slovenski smeri. 29. junija 1975 smo tako bili v Češki kočici, ko se je ponesrečil gospod Gruden v Kočnici. Takrat smo prvič člani MO Jezersko odšli pomagat ponesrečencu v steno, ga imobilizirali in počakali gorske reševalce iz Kranja. Luka se je večkrat spominjal, kako je Smoletov Lojze potegnil vso vrv skozi sidrišče, ker ni bila pravilno nameščena ... Transport se je zavlekel do večera, pri-

vlekla se je megla in uspešno reševanje se je sprevrglo v tragedijo. Ob pol osmih zvečer so premočeni reševalci napolnili kočo, a helikopter, ki je odropotal v meglo, z doktorjem Gorazdom Zavrnikom, pilotom Štajerjem in ponesrečenim Grudnom na krovu, ni pristal na Brniku. Pol enajstih zvečer sta v kočo pritekla Bognarjev Vili in Silvo s to novico. Luka in Izidor sta odšla z reševalci. Z roba prepada smo spremljali premikanje bakel in vonj po ožganem. Pol petih zjutraj so našli razbitine. Odtlej je bilo neizbežno, da se izpopolnjujemo v znanju, pridobivamo izkušnje in svojo življenjsko povezanost z gorami oplemenitimo za pomoč tistim, ki jo potrebujejo. Ena od akcij s srečnejšim koncem je bila tista 15. junija 1980. Luka jo je zelo na kratko zapisal v knjigo AO: »Ponesrečenec Janko F. Iz Lenarta pri Mariboru je padel preko stene (Davotova smer, cca 200 m) iz Kremžarjeve poti na Zg. Ravni in se hudo poškodoval. Od AO smo sodelovali: Irma, Davo in Luka Karničar. Transport Zg. Ravni-Č. Koča, naprej helikopter RSNZ.« Datum je spet sovpadal s smučarskim dvobojem. Popoldan, ko je večina že odšla v dolino (domači smo še pospravljali), je priteknel odlični alpinist kranjskega AO do koče z novico, da na Zg. Ravneh nekdo leži hudo poškodovan. Hiteli smo na vso moč, za nami je prišla tudi mlada zdravnica iz Kranja, ki je bila slučajno v koči, a brez vsakršne opreme. Takrat 18-letni Davo je bil najhitrejši, a je kasneje dejal, da nikoli ne bo več sam hitel naprej, da bi bil prvi pri ponesrečencu. Poškodovani je sedel na snegu, v šoku žlobudral nerazumljive enačbe ... Hudo poškodovanega smo oskrbeli po naših najboljših močeh. Nekaj dni zatem sem iz »opeklin«, kjer sem takrat delala, šla strahoma na »travmo« vprašati, kako je z našim ponesrečencem. Zdravnik mi je pokazal rentgenske posnetke številnih zlomov, pripovedoval o notranjih poškodbah – prava politravma bi rekli danes in se čudil preživetju ob takem padcu. Sreča, da so Zg. Ravni dovolj strme, da je velik naklon omilil padec. Sreča, da smo takoj odšli na pomoč, da se v naših hribih ni končalo še eno mlado življenje. Ta fant je dokončal študij, postal planinski vodnik in več let vodja izobraževanja PZS v Bavšici. Z Danetom sta postala dobra sodelavca in prava prijatelja.

Tihotapljenje čez Karavanke

V začetku junija so v domačem Medgeneracijskem centru odprli dvojezično razstavo Tihotapljenje čez Karavanke/Schmuggeln über Karawanken. Na ogled bo do 21. julija 2022.

MAJA LESAR

Razstava je nastala v sklopu projekta CarinthiJA 2020, kjer je sodelovalo več partnerjev: Slovensko prosvetno društvo Zarja iz Železne Kaple, Center Rinca, zavod za turizem in trajnostni razvoj Solčavskega, Tržiški muzej in naše Kulturno-umetniško društvo Jezersko. Avtorica Irena Destovnik se je za pripravo razstave pogovarjala z 38 posamezniki s področji Železne Kaple, Solčave, Tržiča, Loma pod Storžičem in Jezerskega, ki so pripovedovali zgodbe in prigode pri tihotapljenju blaga in živeža čez mejo. Bodisi so bile zgodbe njihove bodisi po pripovedovanju staršev, očetov, dedov. Večina njih je, z današnje časovne distance, smešnih in duhovitih, med njimi se najdejo tudi žalostne in usodne, saj so bili včasih prehodi čez mejo pod strogim nadzorom graničarjev, miličnikov in orožnikov.

Že s konca avstro-ogrske monarhije so se meje na območju Karavank stalno spreminjale. Kljub omejitvam prehajanja meje in kontrolam nad monopolom živil si je obmejno prebivalstvo znalo prikrbeti blago. Predvsem za lastne potrebe. O njihovih podvigih še vedno krožijo zgodbe in se prenašajo iz roda v rod. Je-

Avtorica razstave Irena Destovnik / Foto: Alenka Brun

zersko je bilo do leta 1919 močno povezano s Kortami na avstrijski strani, ko so med obema vojnama največ tihotapili čez Roblekovo planino. V dokaz zanimivim zgodbam stoji na razstavi lesena miza z vrezanimi imeni tistih, ki so kdaj hodili mimo Roblekove domačije. Iz tega časa je tudi zgodba dveh bratov, Franca in Janeza Megliča, ki so ju graničarju leta 1936 ob prečkanju meje ustrelili na

Pečovniku. Na razstavi si je možno ogledati tudi druge predmete in pripomočke, ki so jih uporabljali »tihotapci«.

Zgodbe o »šmugljanju« čez Jezerski vrh so prispevali Nace Murn, Bojan Polajnar, Izidor Karničar, Drejc Karničar in Irma Šenk, zgodbo svojega deda z Roblekove planine pa je ob odprtju z občinstvom delil podžupan Železne Kaple Franc Jožef Smrtnik. Odprtje sta z glasbenimi vložki popestrila še violinistka Urška Kordež in harmonikar Thomas Necemer, manjšo pogostitev je pripravilo Gostišče pri Jezeru.

Takšni dogodki so odlična priložnost za čezmejno povezovanje in sodelovanje, o čemer pričata soliden obisk in zanimanje obiskovalcev na odprtju razstave. KUD Jezersko se ob tem zahvaljuje Občini Jezersko za finančno podporo.

Razstavo si je možno ogledati v Medgeneracijskem prostoru v času odprtosti TIC vse do konca julija.

V soboto, 9. julija, ob 20. uri pa bomo v dvorani Korotan gostili avtorja knjige Na meji Iztoka Tomazina. Teme se je lotil s svoje perspektive, z opisovanjem lastnih doživetij ob tihotapljenju čez mejo. Ob predstavitvi knjige bo mogoč tudi ogled omenjene razstave.

Franco Jožef Smrtnik med pripovedovanjem / Foto: Alenka Brun

Letno srečanje Gorniških vasi

ALENKA BRUN

V mednarodno mrežo Gorniške vasi je trenutno vključenih 36 vasi iz Avstrije, Italije, Slovenije, Nemčije in Švice. Enkrat letno se srečajo predstavniki vasi in nacionalnih planinskih zvez – ko je čas za poglobljen pogovor na določeno temo, izmenjavo praks in izkušenj, je na spletni strani Planinske zveze Slovenije zapisal Dušan Prašnikar.

Letos je srečanje potekalo med 20. in 22. majem v vasi Johnsbach v občini Admont na avstrijskem Štajerskem. Bilo je že štirinajsto.

Ker Johnsbach leži na obrobju narodnega parka Gesäuse, je bila tema tokratnega srečanja Varstvo narave in turizem v harmoniji. Konkretni primer parka Gesäuse namreč kaže na to, da je naravi prijazen turizem v Alpah mogoč.

Predstavniki slovenske delegacije na srečanju mreže Gorniških vasi. / Foto: arhiv PZS

Srečanja se je udeležila tudi slovenska delegacija, med njimi tudi predstavniki Jezerskega. Na terenu so si ogledali informacijsko točko parka Weidendom, kjer so v skupinah potekale predstavitve s pogovori na izbrane teme, na sprehodu skozi vas pa vajo reševanja iz zahtevne poti, botaniko doline, kmetijo, ki je usmerjena v pridelavo mleka in turizem, ter vaško pokopališče. Gre za eno večjih pokopališč ponesrečenih, ki priča

o močni alpinistični aktivnosti tega območja, predvsem v začetku 20. stoletja. Program obiska vasi je vseboval tudi planinski izlet do koč Haindlkarhütte pod severno steno gore Hochtor oziroma na planine nad Johnsbachom.

Naslednje leto bo srečanje v vasi Villgratentall na avstrijskem Tirolskem. Več o mreži Gorniške vasi lahko preberete tudi na spletnem naslovu slo.bergsteigerdoerfer.org.

Kakšnega gosta si želijo

Spomladi je dvorana Korotan v okviru projekta speciAlps2 gostila delavnico Komunikacija: kako lahko sooblikujemo zeleno turistično izkušnjo.

ALENKA BRUN

S pomočjo Katarine Žakelj (CIPRA Slovenija) so udeleženci delavnice iskali odgovore na vprašanja, kot so: kakšnih gostov, turističnih delavcev, si želijo, kakšno izkušnjo želijo ponuditi obiskovalcem ... Jezersko je namreč že naredilo nekaj pomembnih korakov za vzpostavitev kakovostne turistične destinacije: pristopilo je v omrežje Gorniške vasi in oblikovalo smernice vedenja na Jezerskem. Eno ključnih vprašanj na delavnici je bilo tudi, kako lahko dosežejo, da bodo te vpeljane v prakso. Kakovostno turistično izkušnjo namreč pogojujejo vsakokratni odnosi, so ugotavljali udeleženci delavnice, zato je beseda nanese tudi na druge, ki so posredno ali neposredno vključeni v turistično zgodbo Jezerskega ali sploh niso, živijo pa v kraju. Saj tudi Jezerjan, ki sicer ne živi od turizma, lahko vpliva na izkušnjo turista. Pravilna komunikacija tu igra pomembno vlogo.

Prisotni na delavnici so se razdelili v dve skupini. Prišli so do podobnih, če ne celo enakih ugotovitev. Strinjali so se, da bi se morali večkrat srečati, si izmenjati izkušnje, se pogovoriti o problemih in rešitvah. To je v odgovoru na naše vprašanje,

kaj meni o delavnici, poudarila tudi Polona Karničar s turistične kmetije Šenkova domačija. »Vedno je dobro slišati kaj novega oziroma ozavestiti tisto, kar sicer misliš, da je prav, da vidiš, da je. Večkrat je treba ponavljati, izoblikovati, soočiti mnenja; da na ta način vidiš, da nekdo, za katerega morda misliš, da razmišlja popolnoma drugače od tebe, počne podobno, le ubesediti tega ne zna. Na vsak način pa je dobro, da se večkrat dobimo, izmenjamo izkušnje, ideje, se povežemo, spoznamo. Vsaka taka delavnica je zelo dobrodošla,« je povedala. Aleš Petek, predsednik TD Jezersko, jo je dopolnil, da mu je delavnica dala neko širino, predvsem glede tega, na kaj vse je treba biti pozoren, na kaj vse moraš misliti pri komunikaciji med gostom in turističnim delavcem ter tudi že pri samem oglaševanju. Da moraš v bistvu bolj razmisliti o tem, koga nagovarjaš in na kakšen način pravzaprav to počneš. Obisk delavnice je bila zanj pravilna odločitev, je sklenil.

SIMIČ & PARTNERJI **sconto**
d.o.o.

Računovodske in knjigovodske storitve
Poslovno in davčno svetovanje

Mlakarjeva ulica 76, 4208 Šenčur
Tel.: 04/279 10 00, faks: 04/279 10 30, www.sconto.si

Iz šolskih klopi

DELAVNICI Z OVČJO VOLNO

V petem razredu smo imeli spomladi dve delavnici: predenje na kolovrat in filcanje mil. Vse to nam je pokazala Mija Murovec. Po rodu je Jezerjanka, rojena na Jenkovi domačiji. Razložila nam je, kako kolovrat deluje, na tablo je tudi narisala cel postopek. Nato je to tudi pokazala na kolovratu. Po vrsti smo hodili poizkušat presti. Ona je poganjala pedal, mi pa smo napenjali volno. To opravilo ni tako lahko, kot je videti.

Zadnji dan v maju smo imeli drugo delavnico. Ker je bilo lepo vreme, smo delali na šolskem vrtu. Pokazala nam je postopek filcanja mil. Na začetku se mi je zdelo opravilo kar zahtevno. Ko pa sem sfilcal prvo milo, sem ugotovil, da sploh ni tako težko. Skupaj smo sfilcali petindvajset mil, ki jih bomo prodajali na Ovčarskem balu.

Potem je nastopilo čiščenje in pospravljanje. Vsepovsod je ležala pena, zato smo jo počistili kar z metlo in vodo. Na koncu se je Mija Murovec poslovila in povedala, da bo z veseljem pripravila še kakšno delavnico za učence.

Delavnici sta se mi zdeli zanimivi in zabavni. Všeč mi je bilo, ker smo poskusili nekaj novega. **Anže Rupar, 5. r**

PLAVALNI ŠPORTNI DAN

V sredo, 8. 6. 2022, smo odšli v Bohinjsko Bistrico v Aquapark. Ko smo prispeli, smo se najprej ogreli in oprhali. Učiteljice so rekle, da se gremo lahko kopat. Najprej sem šla na plezalno steno. Veliko sem se potapljala. Plavalni smo tri ure. Zelo je bilo zabavno, ker smo dobili še črve. Bila sta tudi dva tobogana. Eden je bil zelen in hiter, drugi pa črn in bolj počasen. Na vsake toliko časa sem šla pogledat, kdaj bo ura deset. Takrat sta se odprla tobogana. Imeli so tudi dva zelo topla jacuzzija. Voda je bila globoka točno 1 m in 35 cm. Ob 12. uri smo odšli iz bazenov. Posušili smo si lase in se preoblekli. Zjutraj smo pojedli polovico sendviča, ko smo končali s kopanjem, pa še drugo polovico. Potem smo se spet odpeljali na Jezerško. Tja smo prišli okoli dveh. Ta športni dan mi je bil zelo všeč. **Tonja Muri, 3. r**

PLESNI ŠPORTNI DAN

V petek, 27. 5. 2022, smo imeli športni dan. V šoli smo plesali s plesno šolo Studio ritem. Bilo je zelo zabavno. Plesati sta nas učili dve učiteljici, in to sta bili Manca in Kaja. Plesali smo na tri pesmi. Prva je imela naslov Hulapalu. Ta pesem mi je bila zelo všeč in zelo hitro sem se jo naučila. Ko smo se naučili prvi ples, smo imeli malico. Malica je bila zelo dobra. Za malico smo imeli jagodni jogurt in žemljo. Po njej smo odšli na šolski vrt. Po igranju smo se šli učiti drugi ples. Naslova se ne spomnim. Ko smo se naučili drugi ples, smo imeli še pet minut časa, da smo še malo nadgradili ples. Nato smo spet odšli v telovadnico in se naučili še zadnji ples. Ta je bil skupinski, kar pomeni, da smo ga plesali učenci od 1. do 5. razreda. Ko smo se naučili vse tri plesne, smo se vsi zbrali v telovadnici. Predstavili smo vse plesne. Nato smo odšli na šolski vrt.

Kmalu smo imeli kosilo. Po njem so učenci šole Kokra odšli nazaj. Ta športni dan mi je bil zelo všeč. **Polona Rogelj, 4. r**

Ustvarjanje na prostem / Foto: OŠ Jezerško

ZDRAVSTVENA VZGOJA

V ponedeljek, 13. 6. 2022, smo imeli Zdravstveno vzgojo. Na prvi delavnici smo imeli oživiljanje. Spoznali smo, da srce deluje še 10 minut potem, ko ga zadene kap. Hitro moramo poklicati reševalce na 112. Povemo, kaj se je zgodilo, kje se je zgodilo in koliko je ponesrečencev. Sami pomagamo tako, da ponesrečenca oživljamo. Na drugi delavnici smo se naučili, zakaj si moramo umivati roke, prati oblačila, čistiti mize. Tam je veliko virusov, ki lahko pridejo v telo. Na zadnji delavnici smo spoznali pomen gibanja in vaje za razgibavanje.

Patricija Meško, 2. r

Imeli smo delavnice o zdravju. Spoznali smo viruse po imenu Rozi, Denis in Jaka. Rozi je živela na dlani, Denis na oblačilih in Jaka pod pazduho. Pogosto si moramo umivati roke, da virusi ne pridejo v naše telo, ker potem zbolimo. **Meta Muri, 1. r**

PLANINSKI TABOR V BOHINJU

V petek, 10. 6. 2022, smo se zbrali na avtobusni postaji v Kranju in se z avtobusom odpeljali v Bohinj. S prtljago smo se peš odpravili do ČŠOD-ja. Tam smo odložili prtljago in se razdelili po sobah. Odšli smo v svoje sobe, oblekli postelje in zložili svoje stvari. Po večerji smo odšli na sprehod do jezera, kjer smo postavljali možice. Spat smo odšli ob 22.00. Naslednji dan smo vstali ob 7.00 in pripravili nahrbtnike za pohod. Ob 8.00 smo imeli zajtrk, kjer smo dobili še lunch pakete ter odšli peš do nihalk. Med čakanjem na nihalko smo brali o stari in novi nihalki, o smučanju na Voglu nekoč, o rastlinstvu in živalstvu. Z gondolo smo se v štirih minutah povzpeli na Rjavo skalo. Od tam smo se po smučišču podali proti vrhu Šije, ki je visoka 1880 m. Med vmesnimi postanki smo pili. Na vrhu nas je pričakal čudovit razgled. Privoščili smo si malico, si ogledali in poimenovali hribe. Videli smo tudi morje. Nekateri smo šteli encijane in jih naštevali okoli 600. Vračali smo se po položnejši poti, da smo prišli do snega, ki smo ga opazili na poti proti vrhu. Med potjo smo videli manjšega modrasa. Z gondolo smo se spu-

stili v dolino in odšli proti ČŠOD-ju. Tik pred prihodom smo si v jezeru namočili in ohladili utrujene noge. Imeli smo malo prostega časa nato pa delavnice prve pomoči in spoznavanja plezalne opreme in učenje vozlov. Po večerji smo igrali odbojko in badminton. Ob 21.30 smo odšli spat. Zadnji dan smo takoj po bujenju pospravili sobe in odšli na zajtrk. Po zajtrku smo odšli do slapa Savica. Med potjo smo opazovali rastline, živali in prebrali nekaj o nastanku slapu ter jezera. Po kosilu smo se šli kopat v Bohinjsko jezero, po kopanju pa nas je avtobus odpeljal v Kranj, kjer so nas počakali starši. Tabor nam je bil všeč. Bilo je zabavno, lepo, zanimivo, poučno in malo naporno. Z veseljem se ga udeležimo še kdaj. **Zoja in Matevž, 3. r**

Bilo je zabavno, lepo, zanimivo, poučno in malo naporno. / Foto: OŠ Jezersko

DELAVNICA DRUGAČNOST ZDRUŽUJE

V ponedeljek, 13. 6. 2022, smo imeli delavnice z gospo Alenko Kos. Najprej smo si ogledali film o drugačnih ljudeh. Potem nam je gospa Alenka povedala o vseh otrocih, zaradi česa so taki. Povedala nam je tudi, da je njen šestindvajset let star sin umrl. Potem nam je prebrala zgodbo o nekem

fantku, ki je bil tudi v filmu. Medtem nam je delila rože. Bile so bele, rume, oranžne, rožnate, rdeče, zelene in modre barve. Predstavljale so vrednote. Tisti, ki je dobil rožo, je potem še prižgal svečo. Potem si to rožo nekemu dal. Jaz sem jo dala Mili. Na

koncu smo imeli nagradno vprašanje. Uganil ga je Filip. Dobil je ključek ljubezni. Napisali smo še misli o tistem dnevu. Nato je Filip izžrebal tri učence. To so bili Urban, Matej in Jakob. Dobil so knjigo. Ta dan mi je bil zelo všeč. **Brina Gorenšek, 3. j**

Po dveh razprodanih delih planinskega vodnika Pozdravljene, gore je **Jelena Justin** najlepše vzpone zbrala v **tretji knjigi**. Vzpone je razporedila od nezahtevnih do zelo zahtevnih, da si bo vsak lahko sam zase izbral najprimernejšo pot.

15
EUR
* poština

Redna cena vodnika je 20 EUR. Če ga kupite ali naročite na Gorenjskem glasu, je cena le

Vodnik lahko kupite na Gorenjskem glasu, Nazorjeva ulica 1 v Kranju, ga naročite po tel. št.: 04 201 42 41 ali na: narocnine@g-glas.si.
Če ga naročite po pošti, se poština zaračuna po ceniku Pošte Slovenije.

www.gorenjskiglas.si

Gorenjski Glas

Strokovnjakinja peke kruha Polonca z nami deli svoje znanje, recepture in napotke, kako brez kvasa speči odlični domači kruh, narejen iz različnih vrst mok in z različnimi vzhajalnimi sredstvi – droži, soda, vinski kamen in pecilni prašek.

27
EUR
* poština

148 strani, mere: 20 x 24 cm

Knjigo lahko kupite na Gorenjskem glasu, Nazorjeva ulica 1 v Kranju, jo naročite po tel. št.: 04 201 42 41 ali na: narocnine@g-glas.si.

Če želite, da vam jo pošljemo po pošti, se poština zaračuna po ceniku Pošte Slovenije.

Gorenjski Glas

Športno društvo Jezersko (2. del)

Arhivski zapis ob 45-letnici društva, januar 1975. Rokopis ni podpisan; zbrala ga je Irma K. Šenk, ki predvideva, da je delo Andreja in Luke Karničarja.

IRMA K. ŠENK

Kljub vsem uspehom so zašli v finančne težave. Odpovedati so se morali nastopom izven kraja. V načrtih, kako bi prišli do finančnih sredstev, so se zedinili v ideji, da se lotijo prosvetnega dela. Tako so v popolnoma lastni izvedbi naštudirali igro Veriga. Ker je dobro uspela, so nadaljevali. Do leta 1954 so uprizorili kar šest iger. S tem so se finančne težave zmanjšale. Škoda pa je bila, da so to delo morali opustiti. Režiserja so krivično obsodili na petnajst dni zapora, bi je sicer oproščen, a smučarji so morali nehati igrati. Da ne bi bili popolnoma brez ficka, so se oprijeli prirejanja loterij – in to uspešno. Štiri leta so bile te loterije smučarjem glavni vir dohodkov. Delati niso nikoli prenehali. Lotili so se gradnje smučarske kočice. Ta je zahtevala veliko organizacijskih in finančnih naporov. Zanimivo je, da so prav vse naredili sami, s prostovoljnimi delom, ki je do konca zahtevalo več kot osemsto ur. Slovesno odprtje kočice je bilo 6. marca 1955 ob 14. uri. Prisotnih je bilo več kot dvesto Jezerjanov. Po dveh govorih so smučarji odpeljali venec pred spomenik padlih borcev in se poklonili njihovemu spominu. Veselje ob zabavi in zvokih harmonike ob odprtju je bilo res veličastno. S to kočico je Starina postala majhen smučarski center, kjer so se odvijala mnoga tekmovanja, treningi in tečaji. S tem ogromnim delom so smučarji premostili svoj najtežji problem: postavili so si kočico in kljub finančnim težavam nadaljevali prirejanje tekmovanj in treningov. Prav SK Jezersko je leta 1953 izvedel prvo gorenjsko pionirsko prvenstvo. Jezerjani so bili odlični, postali so ekipni prvaki Gorenjske v postavi: Minka Črv, Stane Frantar in Janez Košir. Leto kasneje so se izkazali tudi tekači za pokal ZB z meddruštveno bojno štafeto. Zmagala je domača ekipa v postavi: Andrej Karničar (10 km), Franc Justin (4 km) in Franc Jekl (smuk). Med letoma 1952 in 1958 je bil vsako leto tudi dvoboj s SK Preddvor za prehodni pokal občine Jezersko.

Leto 1958 je bilo za klub zopet zelo pomembno. Omenili smo že, da so se smučarji po prepovedi iger lotili loterij, ki so jim kar uspevale. Tega leta pa so občinski možje sklenili, naj loterije ne bodo monopol smučarjev, ampak tudi drugih organizacij v kraju. Izid je bil tak, da jih smučarji niso smeli več organizirati, druge organizacije pa tega niso bile sposobne. Občina je tako omejenega leta zahtevala tudi inšpekcijo, ki naj pregleda poslovanje kočice. Slednje je bilo v redu, a klub ni imel denarja za plačevanje občinskih in republiških taks. Kočo so 1958 zaprli in začela je propadati.

Smučarji so ostali še naprej aktivni in so zagrizeno trenirali. Poleg že prej omenjenih »alpincev« so se pri tekačih odlikovali predvsem Vinko Tepina, Ančka Tepina in Jaka Zadnikar. Iz republiških in državnih prvenstev so se vračali domov z odličnimi uvrstitvami. Da se je klub leta 1959 opredelil le za alpsko smučanje, sta vplivala dva dogodka iz leta 1958. Prvi je bil, ko so smučarji izgubili še zadnji vir dohodkov, in drugi, da se je Vinko Tepina težje poškodoval na republiškem prvenstvu v tekih. Tako je nastala močna ekipa »alpincev« in nekateri od njih so krojili sam vrh jugoslovanskega smučanja. Kot najboljši je bil gotovo državni reprezentant Stane Frantar. Zelo uspešni so bili dolga leta tudi Franci Weisseisen, Miro Dolinšek, Milan Dolinšek, Janez Košir, Maks Košir, Minka Črv, Ema Polajnar, Bogdan Polajnar, Zmago Štirn, Vinko Tepina. Da bi klub res strokovno nadaljeval svoje delo, je leta 1962 Andrej Karničar na Visoki šoli za telesno kulturo opravil izpit za učitelja smučanja. Leta 1964 pa še Vinko Tepina za trenerja. S tem kadrom je klub postal enakovreden klubom v zveznem merilu. A na žalost tega ni bil vreden v občinskem merilu.

Svojim tekmovalcem je klub moral omogočiti tudi dodatne treninge v drugih športih. Odločili so se, da s pomočjo vse vasi in organizacij v kraju zgradijo igrišče. Ta ideja je padla na plodna tla. Pri tem delu je bilo v enem letu opravljene

nih 1561 prostovoljnih ur, od tega so 77 ur opravili konji. Navoženih je bilo 513 kubičnih metrov materiala. Spomladi leta 1960 so tako izročili namenu prvi športni objekt v kraju. Od takrat ima SK redno vadbo tudi v poletnem času.

Krajevni praznik pa je tudi smučarski praznik. Od leta 1966 naprej so na ta praznik redna tekmovanja pri Češki koči v okviru dvoboja Železna Kapla : Jezersko. V borbi s sosedi »Kaplaci« je Jezerjanom uspelo le dvakrat osvojiti prehodni pokal.

Najzanimivejša zimskošportna prireditev na Jezerskem pa je bila vsekakor ob praznovanju dvajsetletnice osvoboditve. Skupno je v sankanju, streljanju in smučanju nastopilo 354 tekmovalcev. Diplome, ki so bile namensko pripravljene, krasijo stene skoraj vsake jezerske hiše. Strokovno pa je SK opravil svoj najtežji izpit leta 1964, ko je prevzel v izvedbo slovensko prvenstvo za starejše in mlajše pionirje. Zaradi pomanjkanja snega se je prvenstvo zgodilo na Mošnjakovem. Predstavniki zveze in znanih slovenskih klubov so jezerskim smučarskim delavcem izrekli vsa priznanja.

Klub se je vse bolj posvečal mladim tekmovalcem, a ni pozabil smučarskih delavcev izpred 45 let – jezerskih smučarskih pionirjev, za katere je vsako leto (če je le sneg) smuk Starih jezerskih smučarskih korenin. To je brez dvoma eno najzanimivejših rekreativnih in zabavnih smučarskih tekmovanj. Prvič so ga izpeljali 17. februarja 1952 pod Makekovo Kočno. Zbralo se je 26 tekmovalcev v treh kategorijah: lahki (od 30 do 40 let), srednji (od 40 do 50 let) in težki (od 50 do 100 let) Taka razvrstitev je veljala le eno leto, kategorij je bilo potem več.

Na prvem smuku pa je bil vrstni red »korenin«: v težki kategoriji: 1. Anton Ekar, 2. Ivan Anko in 3. Franc Šenk; v srednji: 1. Ludvik Virnik, 2. Ferdo Jurše in 3. Franc Borštinar; v lahki: 1. Franc Karničar, 2. Jurij Šavs in 3. Jože Skuber (Makek) Na tej tekmi ženske niso nastopile ... **(Nadaljevanje v naslednji številki Pr' Jezer)**

V branju (in znanju) je moč

MAJA LESAR, BIBLIOTEKARKA
V KRAJEVNI KNJIŽNICI JEZERSKO
FOTO: **ALENKA BRUN**

Pred kratkim sem naletela na članek Povej mi, kaj bereš, in povem ti, kdo si. Objavljen je bil v reviji Obramba septembra leta 2020. Avtor članka je Miha Kuhar, podpolkovnik Slovenske vojske in večini Jezerjanov znan kot član Gorske reševalne postaje Jezersko. V dokaj obširnem strokovno-poljudnem prispevku razmišlja in govori o tem, kako pomembno je permanentno izobraževanje in branje tudi in predvsem v odrasli dobi. Osredotoča se na svoj poklic, na vojaško izobrazbo in izkušnje, ki jih vojaki pridobivajo skozi institucionalno izobraževanje ali različna usposabljanja znotraj poklica in delovnega procesa. Moram priznati, da me vojaške teme in strategije vojskovanja niti malo ne zanimajo. Članek me je pritegnil z drugačno močjo. Miha je namreč poudaril pomembnost bralne kulture in nizke bralne pismenosti ter posledično slabe funkcionalne pismenosti pri odraslih. Zdaj bom prešla na svoje področje. Da, res je, strokovnjaki in knjižničarji poudarjamo, da se je močno znižala bralna kultura. Zakaj je sploh še smiselno brati v družbi instant razvedrila, kot so resničnostni šovi, socialna omrežja in računalniške igrice?

Z branjem se učimo, spoznavamo druge svetove, druge kulture, druge ljudi. Pri tem urimo svojo empatijo do okolja, v katerem delujemo in živimo. Branje spodbuja razvoj domišljije in ustvarjalnosti. Domišljija je ključna pri oblikovanju vizije za prihodnost, ustvarjalnost nam pomaga reševati vsakodnevne probleme. Branje literature bralca bogati. Dokazano je, da branje spodbuja bralčevo domišljijo. Ve-doželjni in ustvarjalni ljudje, ki veliko berejo, so uspešnejši na vseh področjih, tudi v gospodarstvu. Branje je preprosto – dogodivščina. Ob branju knjige naša domišljija dobi krila, odpirajo se novi svetovi, nova spoznanja. Takšne interakcije ne omogoča nobena druga

oblika razvedrila. Zato branje blagodejno vpliva na bralčevo psiho. Branje nas ne le pomirja, temveč je najboljša metoda za urjenje koncentracije in najpri-jaznejši način učenja.

Bo dovolj razlogov za odgovor na vprašanje, zakaj je smiselno brati?

Naj se vrnem k članku Miha Kuharja, ki pravi, da branje ni obvezno, »ampak ga je potrebno razumeti kot dodaten prispevek k razvoju osebnosti in širšega razumevanja družbe in kulture«. Jaz tu dodajam še – boljšega razumevanja sebe. Branje nam predstavlja pridobivanje kompetenc in sposobnosti razumevanja celostnega spektra in širšega

pogleda na svet. Hkrati nam branje zahtevnejših besedil bogati besedni zaklad in uri sposobnost jasnega izražanja. Bodisi v vojski, kot to zaznava avtor omenjenega članka, bodisi v šoli, doma ali na svojem delovnem mestu.

Vse zgoraj naštetu je še posebno dobro upoštevati in si vzeti v ozir pri vzgajanju bralne pismenosti otrok. Zato smo tako knjižničarji kot starši dolžni spodbujati k ustvarjalnemu branju.

Poletne počitnice so tako odlična priložnost za začetek in spreminjanje bralnih navad v dobro vseh nas. Vabljeni v enote Mestne knjižnice Kranj, zlasti v našo Krajevno knjižnico Jezersko.

USTNA HIGIENA JANA STRGAR S.P.

051 304 355
oralna.higiena@gmail.com

- Čiščenje zobnega kamna
- Peskanje
- Zdravljenje parodontalne bolezni
- Beljenje zob

**V prostorih zobne ordinacije dr. Fabjan,
Poslovna cona A 32, 4208 Šenčur.**

Pomladne aktivnosti članov DU Jezersko

Člani društva upokoјencev se trudimo, da v tretjem življenjskem obdobju ostajamo v vsestranski kondiciji. Zato društvo organizira dejavnosti, ki nam pri tem pomagajo.

ANICA JAKOPIČ

Najbolj je zaživela in še živi jutranja telovadba vsako sredo od osme do devete ure pod vodstvom fizioterapevke Mateje. Telovadbi vedno sledi krajši ali daljši pohod od igrišča do načrtovanega cilja. Bili smo na ekološki kmetiji Spodnji Virnik, na Murnovem, pri nekdanji karavli na Ankovi planini, na Robcah, šli mimo Žmitkove kmetije k Stari cerkvi, organizirali več krajših pohodov mimo Planšarskega jezera, obiskali smo Koprivnikovo kmetijo in izvir slatine ... Veseli smo, ko se srečujemo s sovaščani, poklepetamo, se tudi podružimo in smo srečni, ker drug drugemu velikokrat polepšamo dan.

MARCA SMO ŠLI NA DOLENJSKO

Poleg lepot dolensjske pokrajine smo obiskali domačijo, kjer je odraščal največji slovenski ljudski godec Lojze Slak. Bili smo navdušeni nad prijaznostjo njegovih sorodnikov in ob ogledu sobe, posvečene spominu nanj. V Mirni Peči pa smo si ogledali muzej, kjer je prikazano njegovo življenje in uspehi njegovega ansambla. V isti zgradbi smo si ogledali tudi zanimiv muzej čebelarstva.

Pot nas je potem vodila v Šentjurij pri Mirni Peči, kjer se je rodil nam dobro znani pesnik in vsestranski kulturni delavec Tone Pavček. Obiskali smo muzej, posvečen njegovemu delu, ki nam ga je zelo slikovito predstavila tamkajšnja kustosinja

Na Murnovem / Foto: arhiv DU Jezersko

– in nam tudi recitirala nekaj njegovih najlepših pesmi. Naslednji naš postanek je bil v Mali vasi pri Dobrniču, kjer se je rodil duhovnik škof Friderik Baraga. Znan je predvsem kot misijonar, ki je deloval v Ameriki in med domorodci širil krščansko vero, se trudil za njihovo izobrazbo, saj je ustanavljal šole, pisal učbenike in nabožne knjige. V Mali vasi je lepo urejen muzej posvečen temu velikemu svetovno znanemu Slovencu.

Seveda smo spoznali tudi gostoljubnost, dobro hrano in dobro kapljico dolensjskih gostiln.

Aktivnosti bomo izvajali kot doslej: telovadba in pohodi vsako sredo, ljudske pevke bodo imele vaje vsak torek, poletni in jesenski izlet, sodelovali bomo pri nacionalni mreži pripovedovalcev, pri projektu Prostofer, še naprej bodo naši člani sodelovali v športni sekciji kegljanja na asfaltu, kjer dosegajo odlične rezultate. Zagotovo pa se bo pojavila še kakšna nova dejavnost. Dela nam ne bo zmanjkalo.

Orientacijski tek

DARINKA MILOŠIČ

FOTO: ARHIV PGD JEZERSKO

Po dolgih dveh letih premora zaradi covid-19 smo vendarle dobili zeleno luč za delo z mladimi. V društvo smo dobili sedem novih članov. Na orientacijski tek smo se začeli pripravljati v mesecu aprilu. Na tekmovanje smo pripravljali devet ekip, in sicer štiri ekipe pionirk in pionirjev, eno ekipo mladincev in tri ekipe mladink ter ekipo pripravnikov. Tekmovanje je bilo 14. maja v Lužah. Ekipe mladink in ekipe pripravnikov sta dosegli tretje mesto, izkazali pa so se tudi drugi udeleženci tekmovanja. Iskrene čestitke vsem.

Slovo

Aprila so se Jezerjani množično poslovili od Ivana Zadnikarja (1943–2022).

FRANC JURMAN

Župnik jezerske fare je pred povsem polno cerkvijo slovo začel z besedami: »Pot je osnova življenja vsakega med nami. Zjutraj potujemo od doma, proti večeru pa se vračamo domov. To je usojeno vsakemu od nas različen čas. Naš cenjeni Ivan je danes zaključil svoje potovanje v življenju. Glede na njegove lastnosti smo trdno prepričani, da ga naš najvišji jemlje k sebi v svoje varstvo. Ivan je bil človek s posebnimi lastnostmi.«

Ta nagovor se je dotikal aktivnosti, ki jih je priljubljeni Ivan izvajal tako rekoč vsak dan. Ko danes razmišljamo o njegovih delih, smo lahko samo presenečeni nad dejstvom, da je bil izredno aktiven. Veliko časa je namenjal družini. Noč in dan je bil v pomoč hčerki Ireni in njeni družini, doma pa je vseskozi stal ob strani sinu Andreju. Družina mu je pomenila nenadkriljivo ljubezen. Trdno je stal ob strani pokojni ženi in materi Mariji, ki je preminila prav v teh dneh pred letom dni. Nudil ji je vso pomoč v zares težkih dnevih njenega obolenja. Njegova druga ljubezen je bila vera in vse, kar se je tikalo negovanja bližnje farne cerkve. In ne samo to. Bil je aktiven pevec kora in član ŽPS. S svojo znano dobro voljo je sodeloval v prav vseh akcijah na fari, še posebno kadar je bilo treba kaj fizično postoriti. Vero, v katero je trdno zaupal, je širil daleč naokrog. Pri tem je bil objektivni in je dopuščal tudi drugačna mnenja, katerih cilj je bil napredek in utrjevanje vere v vse celice fare pa tudi širše.

Kot mladenič se je izučil za avtomehnika in zaradi veselja do motorizacije se je usposobil za voznika avtobusa. To pa je bilo njegovo drugo življenje. Pogosto mi je rekel: »Ne spomnim se, kdaj sem bil nazadnje bolan, toda zares sijajno se počutim le v trenutku, ko sedem za volan in zapeljem v cestni promet. Ko šofiram, sem v duši in nasploh v telesu sijajnega počutja in nobena stvar mi ne naredi toliko dobrega kot moj poklic poklicnega voznika.«

Posledica aktivne udeležbe v prometu je bil njegov vstop v članstvo poklicne Zveze šoferjev in avtomehnikov. S svojo pozitivno energijo se je tudi na tem področju, kjer sva našla enako pot, zelo izkazal. Sprejemal in deloval je v različnih funkcijah, od tajnika do predavatelja na Avtobusnih učnih urah (na fotografiji). Posebej mi je ostalo v spominu njegovi nastopi na avtobusnih učnih urah, ko je učencem drugih razredov OŠ predaval o ravnanju voznikov in skrbi za prometno varnost. Nastopal je v uniformi člana Zveze, ki je bila na njem videti še posebno dobro. Nad srcem je imel pripeta tudi odlikovanja. Tako je v prvih besedah vprašal učence, ali morajo vedeti, kateri organizaciji pripada. Redko so učenci odkrili pravi odgovor, najbolj pa me je spravil v dobro voljo učenec, ki je navdušeno kriknil: »Vi ste šef policije!«

Nihanja pri tej organizaciji so se pokazala kot skoraj usodna za društveno dejavnost, pri čemer je prav Ivan odigral pomembno vlogo. Z njegovim posredovanjem in vztrajnostjo se je društvo ZŠAM ponovno organiziralo in izvajalo aktivnosti, ki so imele pozitiven učinek na kvaliteto prometne varnosti v

Izvajalci učne ure v Kranju / Foto: osebni arhiv

Kranju (Avtobusna učna ura, prvi šolski dnevi, predavanja na temo prometne varnosti).

Njegova posebna ljubezen je bilo aktivno delovanje v krajevni organizaciji gasilcev. Opravil je vse izpite za gasilca in bil triden član Zveze gasilcev. Tesno povezanost so gasilci dokazali ob pogrebu, saj so imeli pri izvedbi dejanj veliko vlogo.

V zadnje letu življenja, ko ni nihče iz njegove bližine pomislil na njegov odhod v večnost, se je sam v sebi boril za življenje. Še posebej so bili za njegovo dušo, ki je bila polna nad in načrtov, težki zadnji meseci. Od nas je kljub temu odšel nasmejan in povsem brez obupov.

Župnika jezerske fare sta zadnje slovo od Ivana opravila v težkih trenutkih z besedami, ki jih ne slišimo pogosto, saj so kričča dejanja sijajnega vernika boleče odmevala pri vseh, ki so bili priča slovesa. Nujno je treba reči, da vsa dobra Ivanova dela ne bodo nikoli pozabljena.

☎ 031 / 652 - 608

LESNA BIOMASA

- 🔌 izdelava lesnih sekancev
- 🔌 prodaja lesnih sekancev
- 🔌 odkup lesnih sekancev

- 🔌 transport biomase
- 🔌 urejanje lokacij po sečnji
- 🔌 zbiranje in odkup vejevja

ODKUP CELULOZNEGA IN POŠKODOVANEGA LESA
ZA IZDELAVO SEKANCEV

Zapišimo spomine

MIJA MUROVEC

Svetovni dan pripovedništva izvira iz Švedske, kjer je Nacionalna mreža pripovedovalcev v začetku devetdesetih let prejšnjega stoletja izbrala 20. marec za njegovo vsakoletno zaznamovanje. Udeleženci lahko pripovedujejo zgodbe znanih avtorjev, prav tako pa so vabljeni, da delijo zgodbe iz lastnega življenja z namenom, da bi se drug od drugega učili in med drugim tudi ustvarili mednarodne povezave.

Na občnem zboru DU Jezersko smo 6. marca 2022 sklenili, da bomo tudi mi uvedli srečanja, na katera ste bili vabljeni vsi, ki imate bogato zakladnico spominov, ki bi jih radi delili z drugimi. Zato bi ta naša srečanja lahko imenovali Zapišimo spomine.

Tako smo se v MGC v Korotanu srečevali šest četrtkov. Posedeli smo ob kavici ali čaju in spregovorili o nekdanjih in sodobnih časih in zgodbah, ki smo jih doživeli. Večkrat smo se do solz nasmejali. Letos smo bili to Anica Jakopič, Anica Tonejec, Breda Rebolj, Lonca Šavs, Veronika Ramsauer, Zinka Piskernik, Mija Murovec, Milan Milošič, Marko Šenk in Brane Žagar.

Jože Meško se srečanja ni udeležil, posodil pa nam je zapiske o svojem očetu. Ob branju teh smo se spomnili na podobna doživetja iz svojega življenja. Anica Tonejec je živi leksikon in je vsako srečanje popestrila s svojimi zanimivimi spomini. Ko smo prebrali Jožetov zapis o toči, se je spomnila, da je nekega dne strela z jasnega udarila v Mošnkovo češnjo in ubila tistega, ki jo je takrat obiral. Anica Jakopič je ob tem povedala: »Doma v Halozah smo imeli daleč do vodnjaka. Ko sem nekoč nesla vodo v škafu na glavi proti domu, je čisto blizu treščila strela, da mi je škaf odletel v grmovje. Od takrat se zelo bojim strel.«

Srečanja se imenujejo Zapišimo spomine / Foto: Brane Žagar

Na majskem srečanju pa smo se pogovarjali o kresovanju. Spomnili smo se, da so včasih kres zakurili na Velikem vrhu. Matjaž je povedal, da ga je njegov oče Marjan Murovec st. zakuril na Kočni. Iz Kokrške strani gor so nesli gume in zakurili. Ob tem smo izvedeli, da so se včasih goreče gume skotalile z Velikega vrha po strmini navzdol in so imeli kresovalci veliko srečo, da se ni kaj vžgalo.

V spominih smo se dotaknili tudi številnih jezerskih posebnosti. Anica Tonejec in Marko Šenk se živo spominjata Šicov'ga Tineta in njegovih »fletnih, brihtnih in špičastih« izjav. Na vprašanje, kako kaj spi, je rekel: »B'l toko kokr star konj – po mau! Če ne morem zaspat, štejem, kolk majo p'r kašnmo kmet jabuk. Začnem p'r Žmihk, pa naprej. Pred'n pridem do Kropiv'nka, že spim.«

Našli smo še druge originale, kot so: Rekarjov Joža, Cundrova Mica, Brkvočev Peter, Rozka Polajnar, Hkavčova Urša, Robnišk Jernej in druge, za katere je škoda, da spomin nanje utone v pozabo. Njihova posebnost je bila predvsem v tem, da so bili naravno bistri in so se dobro znašli v življenju. O njih bo treba še govoriti in pisati. To je naš načrt za prihodnja srečanja v zimskem ali spomladanskem času. Takrat pa: prisrčno vabljeni!

Otroci s pomočjo igre spoznavali drugačnost

JERCA KOZELJ, STROKOVNI VODJA ZRIPS
FOTO: ARHIV VRTCA

V mesecu maju je Zavod za razvijanje in izvajanje podpornih storitev za samostojno življenje – ZRIPS sodeloval z Vrtcem Palček Jezersko. Izvedli smo čudovit projekt imenovan Igrajmo se, spoznajmo se. Pridružili so se nam otroci iz skupine Račke ter varovanci Dnevnega centra Zveze Sožitje.

Projekt smo začeli predvsem z namenom zbijanja stereotipov in predsodkov, ki jih ima družba do oseb z motnjo v duševnem razvoju. Otrokom smo želeli približati naše varovance, jim dati varno okolje in priložnost, da se z njimi družijo in jih spoznajo.

V uvodni delavnici, ki sva jo izvedli zaposleni na Zavodu, sva se otrokom predstavili, jih spoznali in jim s pomo-

čjo simpatične pravljice Malo drugačen pingvin (Steve Smallman) ter pogovora približali invalide, drugačnost in sprejemanje. Nato smo skupaj z otroki ter osebami z motnjo v duševnem razvoju izvedli igralno dopoldne, kjer si je vsak od udeležencev izbral tisto igro, ki mu je ustrezala. Tako so na zelo nevsiljiv način dobili pozitiven stik drug z drugim, kar bo zagotovo pripomoglo k sprejemanju drugačnosti.

Varovanci kot odrasle osebe so imeli zelo nežen, usmerjevalni in mentorski pristop do vrtčevskih otrok, kar je in bo v prihodnje pozitivno vplivalo na njihovo samozavest ter samopodobo. Otroci pa so jih zelo hitro začutili, jih sprejeli in se z njimi spoprijatelji.

Franci Plaznik (1947–2022)

FRANC EKAR, FOTO: DRUŽINSKI ARHIV

Aprila se je od nas za vedno poslovil spoštovani in cenjeni Franci Plaznik (na fotografiji), član LD Jezersko.

Lovci so se od njega poslovili s tradicionalnimi lovskimi običaji. Na jezersko pokopališče so ga pospremili s pesmijo, lovskimi rogovi, melodijo harmonike lovca Gašperja, lovskimi priznanji, z njegovo »prelomljeno« lovsko puško bokarico in praporom lovske družine. Iz lovskih pušk so v spomin nanj po lovskem pogrebnem alpskem običaju v gozdu izstrelili več spominskih častnih strellov.

Franci Plaznik je bil Jezerjan, domačin, rojen na Šenkovi domačiji na Zg. Jezerskem leta 1947. Nato se je družina leto dni kasneje preselila v cestarsko hišo na t. i. Gaštej, kjer je

Ko je zagorelo nad Potočami

V gozdu na težko dostopnem terenu nad Potočami je zagorelo 28. marca 2022. Ob 17.11 smo dobili poziv za pomoč; 15 gasilcev je z dvema voziloma ob 17.50 prispelo na kraj dogodka. Dobili smo navodila, da se usmerimo na sam požar. Razdelili smo se v dve skupini in začeli gasiti na zelo težkem in strmem pobočju nad vasjo Potoče. Sodelovalo je tudi naše terensko vozilo, saj je šofer dobro usposobljen za vožnjo po brezpotju. Ker ogenj ni pojenjal, so se vodje odločili, da gašenje oz. omejevanje širjenja požara nadaljujemo tudi ponoči. Gasilci smo bili že zelo utrujeni, ko je prišla zamenjava ob treh zjutraj, vendar smo bili ob 7. uri že nazaj. Terensko vozilo in oprema pa sta ostala na požarišču. Tokrat smo gasili na Potoški gori, kjer je bilo še težje, saj je popuščala podrast in so mimo nas švigale skale in ožgano drevje. Najtežje je bilo, ker se je močno okrepil veter in se je požar nenadzorovano širil. Kar nekajkrat smo se morali umakniti na varno. Pri gašenju so nam pomagali štiri helikopterji Slovenske vojske in hrvaški zrakoplov Canadair. Verjetno nas je nekdo obvaroval, saj se od vseh sodelujočih gasilcev ni nihče resneje poškodoval. Dež nas je razveseli tretji dan gašenja. Treba je bilo ročno prekopati in pogasiti posamezna žarišča. Na intervenciji smo opravili več kot 350 prostovoljnih ur na zelo težkem terenu. Še enkrat bi se rad zahvalil vsem članom za strokovno pomoč pri gašenju na težkem in nedostopnem terenu.

Robi Kaštrun, poveljnik PGD Jezersko, foto: GARS Kranj

nastala skoraj osemčlanska družina. Že v rani mladosti je Franci zaznal čar in mikavnost gorske narave, gozda in življenja v njem. Jezerskim lovцем se je pridružil leta 1984, ko je vstopil v LD kot pripravnik. Po treh letih uspešnega pripravnštva je opravil družinski izpit z vsemi obveznostmi, nato pa še državni lovski izpit, s katerim je postal aktivni član LD jezersko.

Poklicno je Franci Plaznik dobro desetletje delal v mehanični delavnici gozdarske mehanizacije, kjer se je neposredno seznanjal z gozdarji, gozdnimi delavci, ki so bili po večini tudi lovci. Kot voznik avtobusa je delal 29 let. Tudi tu je bil vseskozi vesten in zanesljiv, obenem pa vedno prijazen in dobrosrčen. V lovski družini je zgledno in zanesljivo opravljal lovska opravila, krmil divjad v zimskem času, se ukvarjal s košnjo in pripravo sena, raznosa soli ... Vodil je skupne love, pomagal tudi pripravnikom pri opravih in lovskih usposabljanjih. Bil je dejaven v organih lovske družine, kot član nadzornega odbora in član disciplinske komisije. Nikakor pa ne bomo pozabili, s kakšno vnemo in skrbnostjo je ohranjal in izvajal lovske šege in navade. Noben lovski krst ni minil brez njegovih napotkov dovršene vloge »zdravnika«.

Franci Plaznik je bil za dela v LD odlikovan tako z lovskimi priznanji LZS in ZLDG kot priznanji in pohvalami matične LD. Z največjo voljo je delal pri obnavljanjih in izdelavi novih lovskih naprav, prež, solnic, lovskih potov in tudi pri vzdrževalnih opravih na lovskih kočah in lovskem domu. Zgledno je deloval tudi v gasilskem društvu, bil pa je aktiven in prizadeven pri naravovarstvenih akcijah in čiščenju v naravnem okolju in gozdu. Spominjali se ga bomo s spoštovanjem kot društvenega delavca in tudi kot srčnega človeka.

RENAULT CAPTUR E-TECH HIBRID

že za
179 € /mesec*
5 let podaljšanega jamstva**
z dodatnih 400 € popusta pri menjavi Staro za novo***

*Mesečni obrok velja za model Renault CAPTUR evolution E-Tech 145 hibrid in začetno ceno 23.290 €, ki že vsebuje redni popust v višini 300 € ter dodatni Fleksi popust v višini 400 €, ki velja ob nakupu z Renault Financial Services. Informativni izračun je narejen na dan 23. 5. 2022. Informativni izračun za skupni znesek kredita v višini 5.885,64 € je narejen za dabo odplačila 48 mesecev in upošteva nespripramljivo obrestno mero 4,99 % in polog v višini 5.947,15 €. EOM je 527 €, in se lahko spremeni, če se spremeni katerikoli element v izračunu. Kreditojemalca vrne kredit v 48 mesečnih obrokih v višini 179 € in z dodatnim povzračenim stroškom v višini 10.457,24 €. Skupni letni strošek obveznosti, ki jo mora odplačati kreditjemalca, brez višjega plačanega pologa, znaša 19.585,75 €, od tega znašata zavarovalna premija 209,78 € in strošek odobritve kredita 326,86 €. Fleksi opcija je pogojena s klenitvijo obveznega in osnovnega kasko zavarovanja vozila za celotno dobo financiranja pri eni izmed slovenskih zavarovalnic. Kupec lahko ob koncu financiranja izkoristi možnost prodaje vozila koncesionarju, ki mu je prodal vozilo, po vnaprejšnjem določenih pogojih. Velja preko Renault Financial Services. **Ob nakupu avtomobila preko Renault Financial Services kupec prejme brezplačno podaljšano jamstvo (5 let ali 100.000 km, kar koli se zgodi prej). ***Ob nakupu novega vozila Captur E-Tech hibrid v primeru zamenjave Staro za novo kupec prejme 400 € dodatnega popusta. Navedena sošolske cene je prilagojena maloprodajni ceni (MPC) in je neobvezujoča, saj vključuje 22-odstotni DDV in DMV. Poraba pri mešanem ciklu: 4,8-5,2 l/100 km. Emisije CO₂: 108-116 g/km. Emisijska stopnja: EURO6DRIVE. Emisija NOx: 0,0039-0,0051 g/km. Vrednosti meritev porabe in emisij ustrezajo standardu meritev WLTP. Ogjikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zračnega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo tudi k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Prihranite si pravico do nakupa. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na renault.si. Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija d.o.o., Dunajska 22, 1000 Ljubljana.

Renault priporoča

renault.si

Vaš trgovec v Cerkljah na Gorenjskem

PREŠA CERKLJE, Slovenska cesta 51, 4207 Cerklje na Gorenjskem, 04/281 57 00, www.rpresa.si

Polanca Andrejčič Mušič

MEDITERANSKA ZELIŠČA

Hidrolati, čaji in drugi pripravki

Kmečki glas

Avtorica vas popelje v svet sivke, rožmarina, žajblja, lovora in oljčnih listov. Z navdušenjem boste izdelovali hidrolate, pripravljali čaje, kozmetiko, izdelke za aromaterapijo in kuhali odlične jedi z zelišči. Presenetila vas bo uporabnost zelišč v prehrani in negi domačih živali ter hišnih ljubljencev.

Število strani: 152 strani, 21 x 24 cm

22⁴⁰ EUR

* poština

Knjigo lahko kupite na Gorenjskem glasu, Nazorjeva ulica 1 v Kranju, jo naročite po tel. št.: 04 201 42 41 ali na: narocnine@g-glas.si.

Če želite, da vam jo pošljemo po pošti, se poština zaračuna po ceniku Pošte Slovenije.

Gorenjski Glas

Ivan Sivec

Visoški gospod

SLOVENSKE GRAJSKE ZGODBE

Pisatelj Ivan Sivec na prikupen in razumljiv način opisuje življenje in delo enega največjih slovenskih pisateljev Ivana Tavčarja. »Visoški gospod« s podnaslovom »Vse ljubezni pisatelja Ivana Tavčarja« je prvi biografski roman o ustvarjalcu Cvetja v jeseni in Visoške kronike, izšel je lani ob 170-letnici Tavčarjevega rojstva. Ljubezen nam je vsem v pogubo, je zapisal Ivan Tavčar. Knjiga za vse čase, za mlade in stare, za šolarje in starše.

Trda vezava, 17,5 x 24,5 cm, 304 strani

25 EUR

* poština

Knjigo lahko kupite na Gorenjskem glasu, Nazorjeva ulica 1, v Kranju, jo naročite po tel. 04 201 42 41 ali na: narocnine@g-glas.si.

Pri pošiljanju po pošti se poština zaračunava po ceniku Pošte Slovenije.

Gorenjski Glas